

## **Orzeczenie Trybunału z dnia 11 lipca 1991 r.**

### **Laboratori Bruneau Srl przeciwko Unita sanitaria locale RM/24 di Monterotondo**

Wniosek o wydanie orzeczenia wstępnego:

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio - Włochy

### **Sprawa C-351/88**

Sprawozdania Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 1991 roku, str. I-3641

### **Streszczenie**

Artykuł 30 Traktatu wyklucza stosowanie przepisów krajowych, na mocy których część zamówień publicznych na dostawy rezerwuje się dla przedsiębiorstw działających w określonych regionach danego państwa.

Możliwość uznania krajowych przepisów za mające charakter pomocy w rozumieniu art. 92 Traktatu nie wyłącza ich z zakazu zawartego w art. 30 Traktatu.

Strony

### **Sprawa C-351/88**

Wniosek złożony do Trybunału zgodnie z Artykułem 177 Traktatu o EWG przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (lokalny sąd administracyjny Lacjum, Włochy) o wydanie wstępnego orzeczenia w postępowaniu toczącym się przed tym sądem między Laboratori Bruneau Srl a Unita sanitaria locale RM/24 di Monterotondo, dotyczącym interpretacji art. 30 i 92 Traktatu o EWG, TRYBUNAŁ (Czwarta Izba) w składzie: M. Díez de Velasco, Przewodniczący Izby, C.N. Kakouris i P.J.G. Kapteyn, Sędziowie, Rzecznik Generalny: C.O. Lenz, Sekretarz: D. Louterman, Główny Administrator,

mając na uwadze pisemne uwagi przedłożone w imieniu:

Laboratori Bruneau Srl, reprezentowanego przez Ernesto Beretta i Aldo Bozzi z Adwokatury Mediolanu, Giuseppe Bozzi z Adwokatury Rzymu oraz Aloyse May z Adwokatury Luksemburga,

Rządu Włoskiego, reprezentowanego przez Pier Giorgio Ferri, Avvocato dello Stato, działającego w charakterze pełnomocnika,

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Guido Berardis, członka Departamentu Prawnego Komisji, działającego w charakterze pełnomocnika,

biorąc pod uwagę protokół z przesłuchania,

po wysłuchaniu ustnych argumentów Laboratori Bruneau i Komisji podczas rozprawy w dniu 5 czerwca 1991 r.,

po wysłuchaniu opinii Rzecznika Generalnego na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 1991 r.,

**wydaje następujące orzeczenie:**

### **Podstawy orzeczenia**

W swoim orzeczeniu z dnia 30 maja 1988 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 6 grudnia 1988 r., Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio skierował do Trybunału wnioski o wydanie orzeczenia wstępnego, na podstawie art. 177 Traktatu o EWG, w sprawie interpretacji art. 30 i 92 Traktatu o EWG, w celu umożliwienia mu oceny zgodności z tymi artykułami przepisów ustawodawstwa włoskiego, na mocy których część zamówień publicznych na dostawy rezerwuje się dla przedsiębiorstw działających w Mezzogiorno.

Pytanie powstało w trakcie sporu sądowego między Laboratori Bruneau Srl a Unita sanitaria locale RM/24, Monterotondo (Rzym) (dalej zwanym "USL"), po wykluczeniu Laboratori Bruneau Srl z przetargu dotyczącego zamówienia na dostawę materiału do szycia.

Na mocy art. 17 ust. 16 i 17 Ustawy nr 64 z dnia 1 marca 1986 r. ("Disciplina organica dell' intervento straordinario nel Mezzogiorno", zbioru przepisów regulujących specjalną pomoc dla południowych Włoch), rząd włoski rozszerzył na wszystkie instytucje prawa publicznego i organy władz oraz instytucje i firmy z udziałem państwa, włącznie z lokalnymi władzami sanitarnymi usytuowanymi na całym terytorium Włoch, obowiązek uzyskiwania co najmniej 30% ich dostaw od przedsiębiorstw przemysłowych, rolnych i drobnej wytwórczości działających w południowej części Włoch, w których wytwarza się zamawiane produkty.

Zgodnie z przepisami ustawodawstwa krajowego USL określił warunki obowiązujące w przetargu ograniczonym na dostawę materiału do szycia. Laboratori Bruneau Srl zakwestionował tę decyzję przed Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio z tego

powodu, że został wykluczony z przetargu ograniczonego na zamówienie, ponieważ nie działa w Mezzogiorno.

W trakcie rozpatrywania wniosku sąd krajowy postanowił zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości o wydanie wstępnego orzeczenia w sprawie następującego pytania: "Po pierwsze, czy art. 30 i 92 Traktatu o EWG należy interpretować jako oznaczające, że krajowe przepisy, na mocy których pewien procent zamówień publicznych na dostawy rezerwuje się dla przedsiębiorstw usytuowanych w określonych regionach terytorium państwa, stanowią środki o skutku podobnym do ilościowych ograniczeń lub "pomocy" i, po drugie, czy wykluczają one stosowanie takich przepisów?"

Trybunał odwołuje się do protokołu z przesłuchania, w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji o faktach uwzględnionych w tej sprawie, stosownych przepisach, procedurze i pisemnych uwagach przedłożonych Trybunałowi.

W swoim orzeczeniu w sprawie C-21/88, Du Pont de Nemours Italiana przeciwko Unita sanitaria locale No 2 di Carrara [1990], ECR I-889, Trybunał - w odpowiedzi na pytania o identycznym zakresie skierowane przez Tribunale Amministrativo Regionale della Toscana - stwierdził po pierwsze, że art. 30 Traktatu o EWG należy interpretować jako wykluczający stosowanie przepisów krajowych, na mocy których część publicznych zamówień na dostawy rezerwuje się dla przedsiębiorstw działających w określonych regionach państwa, a po drugie, że możliwość uznania krajowych przepisów za mające charakter pomocy w rozumieniu art. 92 Traktatu nie wyłącza ich z zakazu zawartego w art. 30 Traktatu.

Zważywszy na to, że w uwagach przedłożonych Trybunałowi w niniejszej sprawie nie przytoczono żadnego faktu lub przepisu, który mógłby prowadzić do innej odpowiedzi, należy powtórzyć odpowiedź udzieloną w orzeczeniu w sprawie C-21/88, o której mowa wyżej.

### **Decyzja dotycząca kosztów**

Koszty

Koszty poniesione przez Rząd Włoski i Komisję Wspólnot Europejskich, które przedłożyły Trybunałowi swoje uwagi, nie podlegają zwrotowi. W związku z tym, że to postępowanie - w stopniu, w jakim dotyczy stron postępowania głównego - jest częścią postępowania przed sądem krajowym, decyzja dotycząca kosztów leży w gestii tego sądu.

## **Sentencja orzeczenia**

**Na tej podstawie,**

**TRYBUNAŁ (Czwarta Izba),**

**w odpowiedzi na pytanie skierowane do niego przez Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, orzeczeniem z dnia 30 maja 1988 r., niniejszym orzeka:**

**Art. 30 Traktatu o EWG należy interpretować jako wykluczający stosowanie przepisów krajowych, na mocy których część zamówień na dostawę rezerwuje się dla przedsiębiorstw usytuowanych w określonych regionach państwa.**

**Możliwość uznania krajowych przepisów za mające charakter pomocy w rozumieniu art. 92 Traktatu nie wyłącza ich z zakazu zawartego w art. 30 Traktatu.**